

תת"ע 12320/12/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד דיאב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 12320-12-19 מדינת ישראל נ' מוחמד דיאב
תיק חיצוני: 10154368954

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוחמד דיאב

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

הנאשם טוען כי מעולם לא ידע על מועד הדיון וכי מאישור המסירה הקיים בתיק לא מצוין שמו של המסור ואין זכר לביקורים אחרים וניסיונות איתור נוספים. עוד מציין הנאשם כי בקשתו זו הוגשה במקביל לבקשה נוספת באשר לתיק שנדון בהיעדרו באותו היום, אך בגין אירוע אחר וכי חתימת המוסר בתיק השני זהה לחתימתו בתיק זה.

בנוסף, טוען הנאשם כי הוא כופר בביצוע העבירה ומעלה טענות בדבר כשלים ראייתיים ברישום הדו"ח.

המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי המסירה בוצעה כדין לכתובת אשר רשם המבקש בבקשתו להישפט ואף מתייחסת לטענות הראייתיות להן טען הנאשם.

דין הבקשה להידחות.

המבקש זומן לדיון מהכתובת אותה ציין בבקשתו להישפט וההזמנה חזרה בציון "לא נדרש". די בכך על מנת להקים את חזקת המסירה. אישור המסירה הקיים בתיק מציין את שם פקיד/ת הדואר, תאריך המסירה וחתימת פקיד הדואר.

שם פקיד/ת הדואר נרשם אמנם לא בצורה הכי ברורה, אך אין הדבר אומר כי לא ניתן לדעת את פרטיו/ה. לכל הפחות, על מנת לתמוך בטענותיו בעניין זה, היה על המבקש לערוך בירור ראשוני בסוכנות הדואר הרלבנטית ולבחון מי הוא פקיד/ת הדואר. אין לקבל טענות מעין אלה המועלות בעלמא וללא תימוכין. לא די בטענות כלליות בדבר אי קבלת ההזמנה כדי להצדיק ביטול פסק הדין. יפים לעניין דבריו של כב' הש' שוהם: **"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה**

לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)).

כן ר' לאחרונה, עפ"ת 51928-08-19 אבר רביבו (12.9.19).

בנוסף, בחנתי אף את טענותיו של הנאשם בעניין הכשלים הראייתיים, טענות שעיקרן גרסת השוטר אל מול גרסת המבקש. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטר היתה עומדת למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת הנאשם דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשעתו. יפים לעניין דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 36978-04-18 הייתם סבית (31.5.18):

"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרותן להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטר בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו. צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראיות להישמע אילו היה מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה (12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".

מעבר לדרוש, אציין כי בתגובת המשיבה יש כדי להשיב בצורה ברורה ומספקת על הטענות הראייתיות אותן העלה הנאשם בבקשתו.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו אדר תש"פ, 11 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.